

Dosarul nr. 2ra-1514/2022
2-20097721-01-2ra-18102022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (E. Badan-Melnic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Pahopol, R. Pulbere, V. Mihaila)

Î N C H E I E R E

08 februarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Maria Ghervas
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Țiganenco Liudmila, Țiganenco Alexandr, reprezentați de avocatul Munteanu Liliana,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Țiganenco Liudmila și Țiganenco Alexandr împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, intervenți accesorii Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, executorul judecătoresc Roman Talmaci, cu privire la încasarea dobânzilor de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 08 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 13 august 2020, Liudmila Țiganenco și Alexandr Țiganenco, reprezentați de avocatul Munteanu Liliana, au depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești și executorul judecătoresc Roman Talmaci, privind încasarea în beneficiul Liudmilei Țiganenco a prejudiciului material sub formă de venit ratat în sumă de 249 324,81 de lei, încasarea în beneficiul lui Alexandr Țiganenco a prejudiciului material sub formă de venit ratat în sumă de 250 251,10 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii au indicat că, au fost coproprietarii apartamentului xxx din str. Xxxxx. La 10 martie 2009, oficiul de executare Rîșcani, mun. Chișinău a vândut la licitație apartamentul respectiv, câștigător fiind desemnat Veaceslav Topală, care la 18 martie 2009, a depus la conturile oficiului de executare suma de 577 100 de lei.

Au relatat că la 20 martie 2009, executorul judecătoresc Irina Ceclu, în scopul executării documentului executoriu nr. 2-101/06 din 26 ianuarie 2006, eliberat de

Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău cu privire la încasarea de la Alexandr Țiganenco și Liudmila Țiganenco în beneficiul lui Vitalie Serdiuc a sumei de 144 333,33 de lei, a documentului executoriu nr. 2-101/06 din 30 noiembrie 2007, eliberat de Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău privind încasarea de la Liudmila Țiganenco și Alexandr Țiganenco în beneficiul lui Vitalie Serdiuc a sumei de 31 608 de lei, a documentului executoriu nr. 2-597/07 din 29 martie 2007, eliberat de Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău cu privire la încasarea de la Liudmila Țiganenco în beneficiul SA „Moldtelecom” a sumei de 3 658,38 de lei, a documentului executoriu nr. 2-101/06 din 26 ianuarie 2006 eliberat de Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău privind încasarea de la Liudmila Țiganenco și Alexandr Țiganenco în beneficiul statului a taxei de stat în sumă de 4 180 de lei, a documentului executoriu nr. 2a-1540/06 eliberat de Curtea de Apel Chișinău privind încasarea de la Liudmila Țiganenco și Alexandr Țiganenco în beneficiul statului a taxei de stat în sumă de 3 135 de lei, a transmis cu drept de proprietate lui Veaceslav Topală apartamentul nominalizat, iar reclamanții au fost evacuați forțat din apartament, fără acordarea altui spațiu locativ.

Au notat că, apartamentul respectiv a aparținut la 3 coproprietari, iar după transmiterea apartamentului către noul cumpărător Vitalie Serdiuc s-a transmis suma de 144 333,33 de lei, obținută în urma vânzării apartamentului, însă reclamanților nu le-a fost transmisă suma de 390 185,29 de lei, ce constituie diferența din suma vânzării apartamentului litigios.

La 23 decembrie 2015, prin Hotărârea Guvernului nr. 881 cu privire la distribuirea mijloacelor bugetare, în scopul onorării obligațiilor față de părțile procedurii de executare și restituirii sumelor blocate în conturile oficiilor de executare ale Departamentului de executare care și-au încetat activitatea, Guvernul a împuternicit Ministerul Justiției să distribuie mijloacele alocate prin Legea bugetară anuală pentru restituirea sumelor pretinse de părțile procedurii de executare, conform contractului de cesiune a dreptului de creanță nr. 60/1 din 27 februarie 2011, rezultate din cauțiunile sau plățile conform titlurilor de executare blocate în conturile oficiilor de executare ale Departamentului de executare deschise la BC „Investprivatbank” SA, în proces de lichidare.

Au susținut că până în luna iulie 2017, suma de 390 185,29 de lei, care se cuvenea și se cuvine creditorilor-reclamanți a fost depozitată de către executorul judecătoresc Irina Ceclu pe contul oficiului de executare Rîșcani, mun. Chișinău, deschisă în BC „Investprivatbank” SA, care în anul 2010 a intrat în proces de lichidare, motive pentru care, creditorii până în luna iulie 2017, nu și-au primit proprietatea lor ce se cuvenea în rezultatul vânzării apartamentului deținut în proprietate. Astfel, la 25 iulie 2017, au depus Ministerului Justiției al Republicii Moldova cerere privind restituirea sumei de 390 185,29 de lei, blocată în conturile BC „Investprivatbank” SA și a dobânzii de întârziere la această sumă pentru perioada întârzierii 20 martie 2009 – 20 iulie 2017 în sumă de 555 698,65 de lei. Abia la 05 decembrie 2017, le-a fost restituită suma a câte 167 788,72 de lei, pentru fiecare, iar în total suma de 335 577,44 de lei.

La 27 februarie 2018, au înaintat executorului judecătoresc Roman Talmaci cerere în temeiul art. 24 din Codul de executare, prin care au solicitat calcularea dobânzii de întârziere în baza documentului executoriu nr. 2-101/06 din 26 ianuarie 2006 eliberat de Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, cu emiterea unei

încheieri în acest sens, iar la 02 noiembrie 2018, executorul judecătoresc a emis încheiere privind refuzul calculării dobânzii de întârziere.

Au declarat reclamantii că, lui Alexandr Țîganenco se cuvine un prejudiciu material sub formă de venit ratat, dobândă de întârziere calculată pentru perioada 20 martie 2009 - 05 decembrie 2017, la suma creanței de 167 788,72 de lei, în sumă de 249 324,81 de lei, iar Liudmilei Țîganenco se cuvine un prejudiciu material sub formă de venit ratat, dobândă de întârziere calculată pentru perioada 20 martie 2009 - 05 decembrie 2017, la suma creanței de 167 788,72 de lei, în sumă de 250 251,10 de lei.

Au solicitat Alexandr Țîganenco și Liudmila Țîganenco încasarea în beneficiul Liudmilei Țîganenco a prejudiciului material sub formă de venit ratat (dobândă de întârziere) în sumă de 249 324,81 de lei, încasarea în beneficiul lui Alexandr Țîganenco a prejudiciului material sub formă de venit ratat (dobândă de întârziere) în sumă de 250 251,10 de lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 31 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cererea de chemare în judecată înaintată de Liudmila Țîganenco și Alexandr Țîganenco a fost admisă parțial.

S-a încasat din contul Statului Republica Moldova în beneficiul Liudmilei Țîganenco suma de 6 424,24 de lei cu titlu de dobânzi de întârziere.

S-a încasat din contul Statului Republica Moldova în beneficiul lui Alexandr Țîganenco suma de 6 741,43 de lei cu titlu de dobânzi de întârziere.

S-a încasat din contul Statului Republica Moldova în beneficiul solidar al reclamantilor suma de 1 000 de lei în contul compensării cheltuielilor de asistență juridică.

În rest, pretențiile privind încasarea dobânzii de întârziere, au fost respinse ca tardive, iar pretențiile de compensare a cheltuielilor de asistență juridică, au fost respinse ca neîntemeiate.

La 01 aprilie 2021, Liudmila Țîganenco și Alexandr Țîganenco, au declarat apel prin care au solicitat casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie admisă integral cererea de chemare în judecată.

La 02 aprilie 2021, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus apel prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată.

La 30 aprilie 2021, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova a depus apel prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată.

Prin decizia din 08 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse cererile de apel depuse Liudmila Țîganenco și Alexandr Țîganenco, de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Ministrul Finanțelor al Republicii Moldova și a fost menținută hotărârea din 31 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a invocat că, diferența de preț pentru vânzarea bunului imobil prin licitație, a fost achitată la data de 06 decembrie 2017 Liudmilei Țîganenco în sumă de 167 788,72 de lei și în data de 18 decembrie 2017 lui Alexandr Țîganenco, în sumă de 167 788,72 de lei. Astfel, aceste sume reprezintă obligații de bază și raportându-le la momentul apariției obligației de

plată față de reclamanții-creditori, s-a stabilit că acestea au fost achitate cu întârziere, din moment ce bunul imobil a fost transmis/adjudecat la licitație în data de 20 martie 2009, dată la care a apărut dreptul de creanță a debitorilor în procedura de executare.

Colegiul a stabilit că prima instanță în mod corect și legal a constatat că reclamanții au omis termenul pentru a pretinde încasarea dobânzilor de întârziere pentru perioada de până la 13 august 2017 or, reclamanții au omis termenul de 3 ani stabilit de lege, pentru înaintarea acțiunii referitoare la încasarea dobânzii de întârziere. Prin acțiunea depusă, reclamanții au pretins că executorul judecătoresc urma în termen de 15 zile să restituie debitorilor diferența dintre suma adjudecată și valoarea creanțelor creditorilor, invocând că creanța a devenit exigibilă la 04 aprilie 2009.

A menționat Curtea de Apel Chișinău că instanța de fond corect și întemeiat a constatat tardivitatea pretențiilor apelanților cu privire la încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada de până la 13 august 2017, așa cum reclamanții au omis termenul de adresare în instanță cu o acțiune referitoare la încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada de până la 13 august 2017.

Astfel, s-a constatat că, Statul Republica Moldova nu și-a îndeplinit obligația de a acționa în timp util în vederea restituirii diferenței de preț și instanța de fond corect a dispus încasarea dobânzilor de întârziere pentru perioada corespunzătoare, ținând cont de faptul că termenul de prescripție aplicat de instanță se raportează datei adresării cererii de chemare în judecată și începe a curge din data de 13 august 2017.

La 05 iulie 2022, Ministerul Justiției al Republicii Moldova, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 08 februarie 2022 prin care a solicitat casarea hotărârii instanței de fond și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei decizii noi prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a admis în mod inexplicabil și abuziv acțiunea și a prejudiciat bugetul de stat. Or, cum poate fi respinsă constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și admisă dobânda de întârziere în legătură cu acest fapt, mai ales că intimații sunt debitori în procedura de executare. Conform art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

Relatează recurentul că, nu poate fi neglijat faptul că, titlurile executorii nr. 2-2783/09 din 12 octombrie 2009 și nr. 2-2751/09 din 24 decembrie 2009 emise de către Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, au fost executate la 06 decembrie 2017 și 18 decembrie 2017. Totodată, prin scrisoarea nr. 05/2575 din 01 martie 2018 se constată că Ministerul Justiției al Republicii Moldova a remis titlurile executorii nominalizate, în adresa executorului judecătoresc Roman Talmaci.

Susține recurentul că, din raportul executorului judecătoresc Roman Talmaci s-a stabilit executarea integrală a ambelor hotărâri judecătorești. Astfel, anterior, prin încheierea din 03 august 2010 a fost dispusă încetarea procedurii de executare din motiv că titlul executoriu nr. 2783/09 din 12 octombrie 2009 emis de către

Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, a fost executat și suma debitorială a fost depozitată la contul bancar al Oficiului de executare Rîșcani, mun. Chișinău deservit de BC „Investprivatbank” SA, care se afla în proces de lichidare, iar reclamanta Ludmila Țiganenco a fost informată că diferența din suma vânzării bunului litigios va fi transferată la contul Oficiului de executare Rîșcani, mun. Chișinău.

Astfel, odată cu lichidarea departamentului de executare și reorganizarea activității executorilor judecătorești, procedura de executare a hotărârii din 26 ianuarie 2006 emisă de către Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, a fost preluată de executorul judecătoresc Roman Talmaci.

A mai indicat recurentul că, nu este clar de ce intimații nu au solicitat anterior reorganizării activității executorilor judecătorești achitarea diferenței din suma vânzării bunului litigios. Or, potrivit materialelor procedurii de executare, apartamentul xxx din str. xxxxx, a fost vândut la licitație publică la data de 10 martie 2009.

Consideră că Liudmila Țiganenco și Alexandr Țiganenco nu pot fi considerați creditori ai procedurii de executare și nu pot invoca neexecutarea hotărârii judecătorești pentru calcularea dobânzii de întârziere.

La 26 iulie 2022, Liudmila Țiganenco și Alexandr Țiganenco, reprezentați de avocatul Munteanu Liliana, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 08 februarie 2022 prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei decizii noi de admitere integrală a cererii de chemare în judecată.

În motivarea recursului a invocat că instanțele inferioare nu au constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, au apreciat arbitrar probele și nu au intrat în esența problemei judecate, iar concluziile instanțelor inferioare sunt în contradicție cu materialele cauzei.

A mai relatat că instanțele inferioare au interpretat eronat normele de drept material stabilite cu certitudine și anume că reclamantii au dreptul de a solicita prejudiciul material sub formă de venit ratat. Or, acestora li se cuvine prejudiciul ratat sub formă de dobândă de întârziere calculată pentru perioada 20 martie 2009 – 05 decembrie 2017.

A notat că termenul de prescripție de 3 ani de zile pentru Liudmila Țiganenco a început să curgă la 05 decembrie 2017, când Statul Republica Moldova i-a achitat suma de 167 788,72 de lei din vânzarea apartamentului litigios și acest termen de prescripție de 3 ani de zile urma să expire la 05 decembrie 2020, iar pentru Alexandr Țiganenco la 18 decembrie 2020, când Statul Republica Moldova i-a achitat suma de 167 788,72 de lei din vânzarea apartamentului litigios, pe când cererea de chemare în judecată a fost depusă în instanța de judecată la 13 august 2020, adică în interiorul termenului de prescripție extensivă de 3 ani.

Astfel, instanțele inferioare, fără a intra în esența motivelor descrise în cererea de chemare în judecată și în temeiurile de drept, pripit au concluzionat respingerea acțiunii reclamantilor în sensul încasării dobânzilor de întârziere, ca fiind tardive și eronat au aplicat termenul general de prescripție de 3 ani de zile. Mai mult, prima instanță avea obligația să dea răspuns detaliat la fiecare argument, să rezolve problemele de drept apărute la judecarea chestiunii procedurale privind respectarea termenului de prescripție la înaintarea acțiunii de către reclamantii, prin întocmirea

corectă a hotărârii adoptate.

A menționat că instanța a stabilit dreptul recurenților la acest prejudiciu, însă contrar normelor materiale, nu a stabilit corect perioada calculării prejudiciului. Instanța de fond urma să stabilească că obiectul pretențiilor este restituirea sumelor pretinse de părțile procedurii de executare pentru perioada din 2009 - 2017, totodată urma să stabilească și cuantumul satisfacțiilor în raport cu cuantumul solicitat de către recurenți.

Consideră că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată. Instanțele inferioare fără a verifica probele și motivele reclamanților/recurenților precum și circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pripit au concluzionat că prin hotărârile emise, urmează să fie admisă parțial cererea de chemare în judecată.

La 19 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților copiile cererilor de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f.d. 237, vol. 2).

La 28 octombrie 2022, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, a depus referință la cererile de recurs depuse de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Țiganenco Liudmila, Țiganenco Alexandr, reprezentați de avocatul Munteanu Liliana, prin care a menționat că nu are legătură cu cauza respectivă.

La 11 noiembrie 2022, Țiganenco Liudmila, Țiganenco Alexandr, reprezentați de avocatul Munteanu Liliana, au depus referință la cererea de recurs depusă de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, prin care au solicitat declararea recursului inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 08 februarie 2022. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces, prin intermediul poștei electronice, la data de 26 mai 2022 (f.d. 165, vol. 2).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că Ministerul Justiției al Republicii Moldova a depus cerere de recurs la 05 iulie 2022, iar Țiganenco Liudmila și Țiganenco Alexandr, reprezentați de avocatul Munteanu Liliana, a depus recurs la data de 27 iulie 2022, astfel, ambii recurenți s-au conformat prevederilor legale, declarând recursuri împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Țiganenco Liudmila, Țiganenco Alexandr, reprezentați de avocatul Munteanu Liliana, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de către Ministerul Justiției al Republicii Moldova și de Țiganenco Liudmila, Țiganenco Alexandr, reprezentați de avocatul Munteanu Liliana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Maria Ghervas

Victor Burduh